

РЕШЕНИЕ

№ 15662

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 27.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5276** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 5110/19.5.2025 г., постановено по адм.д. № 2870/2025 г. на ВАС, с което е отменено решение № 1554/15.1.2025 г. на АССГ, постановено по адм.д. № 7796/2023 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания за произнасяне по съществуващото на спора.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

Жалбоподателят поддържа и пред настоящата инстанция подадената жалба.

Ответникът директорът на Дирекция „ОДОП“–С. при ЦУ на НАП моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на жалбоподателя.

Първоначално производството е започнало по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/, по жалба на Н. К. Р., ЕГН [ЕГН] срещу РА №Р-22221521007099 -091-001/24.02.2023 г., частично потвърден с решение 654/19.05.2023 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика /ОДОП/ при ЦУ на НАП.

При повторното разглеждане на делото се поддържа незаконосъобразност на РА. Твърди, че РА е нищожен доколкото заповедта за възлагане на ревизия не е надлежно подписана с КЕП, като следва да се съобрази заключението на СПЕ. „Алтернативно“ поддържа незаконосъобразност на

РА като твърди, че следва да се съобразят декларираните приходи от 250 000 лв. и е представил доказателства за теглене от 187 000 лв.

Твърди, че РА е незаконосъобразен, тъй като констатациите на данъчните органи в него и в РД са законово необосновани, нелогични и позоваващи се на логически правни норми. Излага подробни съображения за нарушение на данъчния процес и административно-производствените правила. Сочи, че както РА, така и РД са неправилно мотивирани и необосновани.

Претендира разноски съобразно представен списък ~~/#373/~~.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221521007099-020-001 от 14.12.2021 г. /л.27/, връчена по електронен път на 22.12.2021 г., изменена със Заповед №Р-22221521007099-020-002/21.03.2022 г./л.30/ и №Р-22221521007099-020-003/19.04.2022 г. /л.33/, издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. /л.25/, е възложено извършването на ревизия на Н. К. Р. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2015 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221521007099-092-001/08.12.2022 г. /47/. В срока по чл. 117. ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу РД, което ревизиращият екип приел за частично основателно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221521007099 -091-001/24.02.2023 г. /л.72/, издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията, и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 27.02.2023 г.

Въз основа на подаденото възражение от страна на жалбоподателя, издателите на РА са приели, че неправилно с РД не е отразена в приходната част на извършената съпоставка на доходи и разходи за 2018 г. сума в размер на 42 000,00 евро, представляваща продажна цена по НА №195/04.09.2018 г. за недвижим имот - апартамент №43, находящ се в [населено място], [улица]. В останалата част възражението е прието за неоснователно и са възприети изцяло изложените в РД аргументи.

Н. К. Р. е местно физическо лице с постоянен адрес и център на жизнени интереси в Република България. На основание чл. 6 от ЗДДФЛ той е носител на задълженията за данъци за придобити доходи от източници в РБ и в чужбина. Семейното му положение е женен с дете под 18 години. За ревизирания период Р. е представител и член на Съвета на директорите на „АВТОМАГИСТРАЛИ ХЕМУС“ АД, ЕИК[ЕИК], а от м. 03.2019 г. е само член на Съвета на директорите.

В обяснителна записка от съпругата му е уточнено, че по отношение на доходите в семейството, безспорно приносят в пари е почти 100 % на съпруга й. Поради факта, че й е извършена ревизия, им е известно твърдяното от нея. Предвид това, ревизиращият екип е предприел комплексен подход при извършването на двете ревизии.

Установените факти и обстоятелства по отношение на източниците и размера на доходите, реализирани от двете ревизирани лица са подробно описани и анализирани. Документираните разходи, извършени поотделно, са вменени на Н. Р.

По отношение на доходите - през данъчните периоди, през които В. Р. има установени доходи, същите са прибавени към тези на съпруга й и са включени в паричния му поток. Изготвеният в хода на ревизията на Н. Р. „паричен поток“ е съпоставка на доходи и разходи на домакинството, тъй като, освен доходите на двамата, в изготвените съпоставки на доходи и разходи към съответните данъчни периоди са включени и документално доказаните разходи, извършвани от двамата му члена.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД - неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-222215210070990-040-001 от 20.05.2022 г., с което са изискани писмени обяснения и данни, обосноваващи начално салдо към 01.01.2015 г. и крайно салдо към 31.12 на всяка от ревизираните години, както и информация и доказателства за получените доходи и направените разходи за ревизираните периоди. В отговор е представена декларация по чл. 124 от ДОПК. Връчени са и Уведомление по чл.17, ал.1, т.2 от ДОПК №Р-2222 1[ЕИК]-139-001 от 20.05.2022 г. и Уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК №-22221521007099113-001 от 20.05.2022 г., с което Н. Р. К. е уведомен, че основата за облагане с данък върху доходите па физическите лица данъчни периоди от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

С Протокол №Р-22221521007099-ППД-001 от 08.12.2022 г. са приобщени всички документи и доказателства, събрани в хода на извършена на жалбоподателя проверка за съпоставка на доходи и разходи, възложена е Резолюция №ПФ-22221521000278-ОРП-01 от 10.06.2021 г.

С протокол №Р-22221521007099-ППД-002 от 08.12.2022 г. са приобщени документи и други доказателства, събрани в хода на ревизията лицето В. Р., възложена със ЗВР№Р-22221521007231-020-00 1 от 17.12.2021 г.

По отношение на началната разполагаема сума в брой към 01.01.2015 г. е посочено, че в подаденото придружително писмо за представяне на документи вх. № Р-22221521007231-ПРД-014-И/16.12.2021 г., Р. е посочил, че към 01.01.2015 г. паричните му средства „в брой“ са в размер на „около 250000,00лв.“, съхранявани в каса /сейф/ в собственият му дом. Като обяснение за наличието на тази значителна сума „в брой“ дава ситуацията с банковия сектор в България през 2014 г. /визирайки фалита на „Корпоративна Търговска банка“ АД/ и факта, че през предходните 10 години е получил нетни трудови възнаграждения /в периода 2004 г. - 2014 г./ в размер на около 547 000,00 лв. и доходи от облигационни отношения /в периода 2009 г. - 2013 г./ в размер на около 72 300,00 лв. Представени са служебна бележка за изплатени суми №2/30.06.2009 г. и разходен касов ордер от същата дата, извадени от „АВТОМАГИСТРАЛИ ХЕМУС“ АД за изплащане на /нетен размер/ сумата от 58 792,25 лв.; банкови извлечения от сметка с IBAN BG15 CECB 9790 1092 3917 00, разкрита в „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА“ АД в лева.

След извършена проверка на представените извлечения е установено, че през 2011 г. ревизираното лице е изтеглило в брой сумата от 92 000,00 лв., включително тегления от банкомат - общо 17 пъти по 400,00 лв. През 2013 г. е изтеглена сумата общо в размер 33150,00 лв.

След анализ на представените и описаните по-горе писмени обяснения и документи ревизиращият екип е приел, че фактът, че Н. Р. е получавал значителни по своя размер суми „в брой“ , шест години преди ревизирания период и че е теглил значителни по своя размер суми от личната си банкова сметка 2-4 години преди ревизирания период не означава, че е разполагал с претендираната от него сума „в брой“ от 250 000,00 лв., към 01.01.2015 г. Посочено е че, дори да се приеме, че целта на Р., при тегленето им е била да ги прибере на сигурно място в сейфа си, пак всички описани по-горе суми, които възлизат общо на 183 942,25 лв., са недостатъчни, за да „покрият“ претендираното салдо от 150 000,00 лв. Отбелязано е, че видно от съдържащата се в масивите на НАП информация, макар и да не е споменато от ревизираното лице в дадените обяснения, през периода 2004 г. - 2014 г. семейството му е реализирало и разходи в значителен размер, като например: за закупуване на жилище за сумата от 107 100,00 лв., което събитие се е случило през 2007 г., придобиване на леки автомобили, вкл. чрез лизинг.

Прието е, че няма безспорни доказателства, че всички парични средства, получени през предходните периоди от Н. Р., са останали в патримониума му и същият би могъл да разполага с тях в брой към 01.01.2015 г. Посочено е още, че представените от жалбоподателя банкови извлечения са старателно заличени на отделни места, за да не може да се проследят салдата по сметките и това дали твърдяното от него кореспондира с тези салда. Предвид горното и в съответствие с практиката на НАП е приета за налична към 01.01.2015 г. сумата от 5 000,00 лв., представляваща парични средства „в брой“.

По отношение на получените доходи лицето е получавало доходи от трудови правоотношения от „АВТОМАГИСТРАЛИ ХЕМУС“ АД, подробно описани в изготвените съпоставки на доходи и разходи за съответните години в колона 3, ред 3. Получените доходи по години са както следва: 2015 г. - в размер на 104 000,00 лв., 2016 г. - в размер на 93 300,00 лв., 2017 г. - в размер на 154 800,00 лв. и 2018 г. - в размер на 71 100,00 лв.

Жалбоподателят е получил доходи от продажба на имоти, а именно: през 2015 г. от продажбата на апартамент 25, находящ се в [жк], бл. 546 в размер на 26 893,00 лв. и през 2018 г. от продажбата на апартамент № 43 находящ се на [улица] през 2018 г. - в размер на 80154,00 лв. отразени в кол. 3, ред 7, на съпоставките за 2015 г. и 2018 г.

Установени са и доходи от наем в размер на 3 228,50 лв. за 2016 г., отразени в кол. 3, ред 6.

Относно разходите за издръжка на живот, органите по приходите са посочили, че в представените с придружително писмо вх.№ Р-22221521007231 -ПРД-013И от 18.11.2021 г. писмени обяснения Н. Р. е декларирал, че паричният разход за издръжката на семейството му не надвишава или е много близък до потребителски среден паричен разход, отчетен по статистически данни. В синхрон с възприетата практика на НАП и предвид декларираното от ревизираното лице са взети предвид изнесени в табличен вид на страница 12 от РА разходи на домакинства по НСИ на годишна база. Те са отразени на ред 28, кол. 4 като други разходи за съответната година. Изключение прави 2018 г., в която няма отнесени разходи по НСИ. Отделно от това, органите по приходите са установили, че по отношение на съпругата на жалбоподателя са издадени фактури от регистрирани по ЗДДС лица, като съответно ½ от тях по години са отнесени в колона 4, т. 28 - като други разходи и са в размер 1 443,59 лв. за 2015 г., 1696,53 лв. за 2016 г. и в размер на 1 736,45 лв. за 2017 г.

В кол. 4, ред 23 органите по приходите са отразили направените от лицето разходи за заплатени задължителни осигурителни вноски, данъци и такси съгласно данните от общините и същите са съответно в размер на 13999,10 лв. за 2015 г. 12 952,32 лв. - 2016 г., 19 215,58 лв. -2017 г. и 10 001,77 лв. - за 2018 г.

В кол. 4, ред 24 са отразените документално доказаните разходи за платени такси чрез банкови преводи за обучение на детето на ревизираното лице, а на ред 16 разходите за ремонт и покупка на МПС.

По отношение на покупките на имоти, описани подробно на стр. 33-34 от РА е посочено, че в хода на ревизионното производство на В. Р. с Акт за възлагане на експертиза № Р-22221521007231-01-001 от 19.04.2022 г. е възложено изготвянето на техническа експертиза за определяне на диапазон на пазарни цени на недвижими имоти, находящи се в С., към датата на сключване на съответната сделка на придобитите продадените от В. П. Р. и Н. К. Р. недвижими имоти. Резултатите са приети с протокол за приемане на резултатите от възложена експертиза № Р22221521007231-145-001 от 16.05.2022г. Според заключението на изготвената експертиза, след прилагане на метода на сравнимите неконтролирани цени, са получени средните резултати в диапазон на минимална и максимална цена, като последните са приети от органите по приходите за меродавни по отношение на закупените имоти.

Данните от експертната са възпроизведени в РА. В табличен вид са описани НА и вида на закупените имоти, които съответно за 2015 г. са 8, за 2017 г. - 2 и за 2018 г. - 4. В изготвената съпоставка по години са отразени направените от лицето разходи за покупка на процесните имоти 1/2 част с оглед режима на собственост - СИО.

В резултат на изложеното органите по приходите са установили превишение на разходите над доходите за периодите от 2015 г. до 2017 г., както следва: в размер на 64 135,78 лв. за 2016 г. и в размер на 63 264,59 лв. за 2017 г.

За периода 2015 г. е установено превишение на доходите над разходите в размер на 94 657,19 лв. Предвид приложения от органите по приходите подход и съгласно описаното по-горе в решението и доколкото от съпругата на жалбоподателя е декларирано, че почти сто процента от източниците на доходи са от съпруга ѝ, с цел да не формират изкуствено „недостиг на парични средства“ при В. Р., ревизиращите органи са прибавили към установените превишения на разходи над доходи на жалбоподателя и установеното такова при съпругата му. Вследствие на това при нея не е формирано данъчно задължение, а то остава при Н. Р. Установеното превишение на разходите на В. Р. за 2015 г. в размер на 209 068,23 лв. е събрано с установеното превишение на доходите над разходите на жалбоподателя в размер на 94 657,19 лв. и е получена данъчна основа за облагане в размер на 114 910,04 лв., съответно дължим данък - 11490,10 лв. ѝ е начислена лихва за забава - 7 976,26 лв.

За 2016 г. установените превишения на разходите над доходите на двамата съпрузи са събрани и е получена данъчна основа за облагане в размер на 76 791,60 лв. /64 235,78 лв. + 12 555,82 лв. - съпруга/.

Аналогично е подхотено и при облагането през 2017 г. - формираната данъчна основа е в размер на 196 855,13 лв. /63 264,59 лв. + 133 590,54 лв. - превишение на разходите над доходите при съпругата/.

Както се посочи, за 2018 г. не е установеното превишение на разходите над доходите, но органите по приходите са приели, че е налице доход за облагане по смисъла на чл. 33 от ЗДДС - от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително на ограничени вещни нрава върху такова имущество от продажбата на апартамент № 43, находящ се в [населено място], [улица]. За целта е отбелязано, че облагаемият доход се определя като положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване на имуществото, като се намалява с 10 на сто разходи. Посочено е, че С НА № 195, том 3, рег.№ 12171, дело № 521/2018 г., на 04.09.2018 г. сем. Р. са продали собствения си недвижим имот, придобит по време на брака им, а именно: апартамент № 43. Купувач по сделката е В. Г. Б., като договорената между страните цена според нотариалния акт е 42 000,00 евро. Същият е придобит от семейството на Н. и В. Р. на 24.09.2015 г. с НА № 14, том 4, рег.№ 5107, дело № 466 от 2015 г. от „АВТОМАГИСТРАЛИ ХЕМУС“ АД, като договорената между страните продажна цена е 118 000,00 лв.

Имайки предвид гореизложеното и по аргумент от противното на чл. 13, ал. 1, т. 1 б. „а“ от ЗДДФЛ, е прието, че доходът от продажбата на апартамент № 43 е облагаем и редът за изчисляване на размера му е в чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ. За да стигнат до извода, че е налице положителна разлика между покупната и продажната цена, органите по приходите са се позовали на резултатите от описаната по-горе експертна оценка и приели за продажна цена посочената в експертната такава - 160 308,00 лв. По този начин е формирана положителна разлика 38 077,20 лв. /160 308,00 лв. - 118 000,00 лв./ и същата е приета за облагаем доход, като полагаемата част съгласно СИО – 1/2 е в размер на 19 038,60 лв. Определен е данък в размер на 1 903,51 и лихва за забава - 742,44 лв.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред пред Директора на дирекция „ОДОП“ – С.

при ЦУ на НАП.

С оглед подадената жалба и констатациите на ревизиращия екип, Ревизионният акт в оспорената му част е потвърден с решение 654/19.05.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

В хода на съдебното производство е допусната и назначена съдебно-техническа експертиза/СТЕ/. Съгласно заключението на вещото лице, изготвило СТЕ, имащо задача да изследва наличието на представения електронен носител всички издадени и описани в ревизионния акт документи и по-конкретно ЗВР (заповед за възлагане на ревизия), ЗИЗВР (заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия), РД (Ревизионен доклад) и РА (Ревизионен акт), заключението е, че при извършено изследване не се установява на електронните документи ЗВР, РД и РА да има положени електронни подписи, няма положени подписи по см. На чл. 16 ЗЕДЕУУ и не може да се направи категоричен извод, че документите са издадени от визираните в тях органи по приходите.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл. 156, ал. 2 ДОПК.

Разгледана по същество, съдът намира, че жалбата е основателна.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съобразно указанията на ВАС съдът следва да кредитира обстоятелството, че по делото е представен оптичен носител, върху който са отразени подписани с КЕП документи, като е видна и датата на полагане на подписа, както и приетото е повторно експертно заключение, което отговаря положително на въпросите относно подписване на документите от органите по приходите, участвали в ревизията. Отделно от това информацията относно валидността на електронните подписи е получена и от трето неучастващо в делото лице - доставчика на удостоверителни услуги „ИНФОРМАЦИОННО ОБСЛУЖВАНЕ“ АД, като ангажираните от него доказателства са в подкрепа на повторното заключение.

Видно от доказателствата по преписката, по която е издаден РА №Р-22221521007099-091-001 от 24.02.2023 г чрез ИС „Контрол“ като електронен документ, подписан с квалифициран електронен подпис от М. С., на длъжност главен инспектор по приходите - на 24.02.2023 г. и М. С., на длъжност началник отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - на 24.02.2023 г. Аналогично ревизионният доклад е подписан от С. С. - на 08.12.2022 г. и М. С. на - 08.12.2022 г. Всички издадени при ревизията заповеди /заповед за възлагане на ревизия, заповедите за изменението ѝ, както и тези за спиране и възобновяване на производството/ са подписани от М. С., а датата на полагане на КЕП е видна от документите.

За електронните подписи на органите по приходите, издали РА, са налице удостоверения за квалифицирани електронни подписи, които са в електронна форма и съдържанието им е

видно при отваряне на електронните документи и обследване на данните, касаещи електронните подписи. Те отговарят на цитираните и от ВАС в отменителното решение нормативни изисквания. В съдържанието им е инкорпориран текст, че съответното удостоверение е квалифицирано в съответствие с Регламент №910/2014 г.

По материалната законосъобразност.

Спори се относно сумата, която е имал жалбоподателят към 1.1.2025 г. С писмо за представяне на документи вх.№ Р-22221521007231-ПРД-014-И /16.12.2021 г. Н. Р. представя документи и писмени обяснения. Твърди разполагаемост към 01.01.2015 г. на парични средства „в брой“ в размер на „около 250 000 лева“, съхранявани от него в каса (сейф) в собственият му дом, държани с оглед ситуацията с банковия сектор в България през 2014 г. и факта, че през предходните 10 години е получил нетни трудови възнаграждения (в периода 2004 - 2014 г.) в общ размер около 547000 лева и доходи от облигационни отношения (в периода 2009 - 2013 г.) в общ размер около 72300 лева.

Като доказателства са представени служебна бележка за изплатени суми № 2/30.06.2009 г., служебна бележка и разходен касов ордер от същата дата, издадени от Автомагистрала Х. АД за изплащането на (нетен размер) сумата от 58 792,25 лв.; представени са банкови извлечения от сметка с IBAN BG15 CECB 9790 1092 3917 00, разкрита в „Централна кооперативна банка“ АД в лева, с титуляр Н. Р.. Видно от тези извлечения, през 2011 г. ревизираното лице тегли в брой общо сумата от 92000 лв.,

През 2013 г. Н. Р. тегли от същата сметка общо 33150 лв.

Така описаните приходи (183 942,25 лв.), за посочения период, не могат да доведат до извод за това, че към 2015 г. жалбоподателят е притежавал сумата от 250 000 лв. Приходите са по-малки от обявената за разполагаема сума. Тези приходи /тегления и др./ са били в период, значително по-ранен от 2015 г. Те не са съобразени с това, че със сигурност жалбоподателят е имал нужда от разходи – както собствени, така и на съпругата и детето им.

Ето защо следва да се приеме, че правилно е определено началното салдо. В РА и РД има добре обосновани и многобройни аргументи в този смисъл, които съдът изцяло споделя. По тази причина и в съответствие с практиката на НАП, за начално салдо на наличните към 01.01.2015 г. парични средства „в брой“ следва да е приеме сумата от 5000 (пет хиляди) лева.

Относно периода 2015 г. Н. Р. получава и декларира единствено доходи от трудови правоотношения. Налице са и реализирани доходи от продажбата на два недвижими имота (апартамент). В същото време през процесния период Н. Р., заедно със съпруга си придобива няколко други недвижими имота, движимо имущество (автомобил) и извършва други, значителни по своя размер разходи.

С писмени обяснения към придружително писмо вх.№ Р- 22221521007231-ПРД-013-И /18.11.2021 г. Н. Р. декларира, че паричният разход за издръжката на семейството му не надвишава или е много близък до потребителски среден паричен разход, отчетен по статистически данни. Приети са разходите на домакинствата с едно дете (трима члена), какъвто е случая на сем. Р., съобразно публикуваното от Националния статистически институт в „Бюджети на домакинствата“ за съответната година. Не е налице недостиг на средства, т.е. превишение на разходите над реализираните през 2015 г. от Н. Р..

По отношение на В. Р. Разходите за издръжка на живота в приспадащата и се 1/2-ра част (като СИО), намерили отражение в нейния паричен поток, са само тези, които са установени въз основа на извършените от нея плащания и наличните други документи. Предвид декларираното от самата нея, че всички разходи са поемани от съпруга ѝ - Н. Р., ревизиращият екип компенсира недостига на единият член на домакинството с излишъка на парични средства на другия - Н. Р..

В същото време, в хода на ревизията на В. Р. е установено, че същата има недостиг на парични средства за същия период (2015 г.) в размер на 209068,23 лв. По този начин за 2015 г. остава недостиг на парични средства в домакинството на сем. Р. в размер на 114911,04 лв. (= 209068,23-94157,19).

Ето защо следва да се приеме, че за данъчен период от 1.1.2015 г. до 31.12.2015 г. за Н. Р. е налице едно от обстоятелствата по в чл.122. ал.1 от ДОПК, т.7 - наличие на недостиг на парични средства за направените разходи.

В настоящото съдебно производство не са ангажирани такива доказателства, при съвкупната преценка на които да се опровергае този извод.

На основание гореизложеното, правилно е определена данъчната основа за облагане с ДДФЛ за 2015 г. на Н. Р. по реда на чл.122 от ДОПК, съобразно РА и решението на ОДОП /в което е приспаданото дублирането на режимните разходи /:

Дължим данък - 21 202,20 лв.

Удържан / внесен данък - 10 000,10 лв.

ДДФЛ за довносяне в размер на 11 202,20 лв.

Ведно със съответните лихви, изчислени за периода 01.05.2016 г. до датата на издаване на РА.

За данъчен период 01.01.2016-31.12.2016 г.

Правилно, при изготвяне на съпоставка между приходи и разходи през 2016 г. ревизията установи недостиг на средства, т.е. превишение на разходите над реализираните през процесната година от Н. Р. доходи в размер на 64235,78 лв., като следва да се приспадне дублирането на режимните разходи.

Не са налице доказателства, които да опровергават изводите относно установения по отношение на В. Р. недостиг на парични средства в размер на 12555,82 лв. Предвид декларираното от самата нея, че всички разходи са поемани от съпруга ѝ - Н. Р., споделя изводите на ревизиращия екип, че недостигът на двамата членове на домакинството следва да се сумира.

Ето защо следва да се приеме, че за данъчен период от 1.1.2016 г. до 31.12.2016 г. за Н. Р. е налице едно от обстоятелствата по в чл.122. ал.1 от ДОПК, т.7 - наличие на недостиг на парични средства за направените разходи.

В настоящото съдебно производство не са ангажирани такива доказателства, при съвкупната преценка на които да се опровергае този извод.

На основание гореизложеното, правилно е определена данъчната основа за облагане с ДДФЛ за 2016 г. на Н. Р. по реда на чл.122 от ДОПК, съобразно РА и решението на ОДОП /в което е приспаданото дублирането на режимните разходи /:

Дължим данък – 16 557,94 лв.

Удържан / внесен данък – 9218,09 лв.

ДДФЛ за довносяне в размер на 7339,85 лв.

Ведно със съответните лихви, изчислени за периода 01.05.2017 г. до датата на издаване на РА.

За данъчен период 01.01.2017 - 31.12.2017 г.

През 2017 г. отново се установява недостиг на средства, т.е. превишение в размер на 63264,59 лв. на разходите над реализираните през процесната година от Н. Р. доходи. Така табл. от РД на стр. 28 – 30.

В същото време, за В. Р. също има недостиг на парични средства за същия период (2017 г.) в размер на 133590,54 лв. Предвид декларираното от самата нея, че всички разходи са поемани от съпруга ѝ - Н. Р., отново недостигът на двамата членове на домакинството следва да се сумира. По този начин за 2017 г. недостигът на парични средства в домакинството на сем. Р. е в размер на 196855,13 лв. (= 133590,54 + 63264,59)

Съобразявайки горното, за данъчен период от 1.1 2017 г. до 31.12.2017 г. за Н. Р. правилно е прието, че е налице едно от обстоятелствата посочени в чл.122. ал.1 от ДОПК, а именно, това по т.7 - наличие на недостиг на парични средства за направените разходи от лицето.

В настоящото съдебно производство не са ангажирани такива доказателства, при съвкупната преценка на които да се опровергае този извод. Ето защо правилно са определени:

Годишна Данъчна основа - 347 504,49 лв.

Дължим данък - 34 750,45 лв.

Удържан/внесен данък – 15 064,99 лв.

ДДФЛ за внасяне – 19685,46 лв.

Ведно със съответните лихви – 672,90 лв., изчислени за периода 01.05.2018 г. до датата на издаване на РА.

През 2018 г.

За 2018 г. не е установено превишение на разходите над доходите.

Безспорно обаче, от доказателствата по делото се установява, че е налице доход за облагане по смисъла на чл. 33 от ЗДДФЛ - от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително на ограничени вещни права върху такова имущество от продажбата на апартамент № 43, находящ се в [населено място], [улица]. Съгласно цитираната норма облагаемият доход се определя като положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване на имуществото, като се намалява с 10 на сто разходи.

По аргумент от противното на чл. 13, ал. 1, т. 1 б. „а“ от ЗДДФЛ, споделя изводите на ревизиращите органи, че доходът от продажбата на апартамент № 43 е облагаем, по реда на чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Споделя изводите на ревизиращите органи, че е налице такъв доход, освен при съобразяване на цитираните норми, така и при съобразяване на придобивната цена на имота /118 000 евро/ и покупната му /42 000 евро/.

Ето защо правилно е назначена оценителска експертиза, която следва да се кредитира, с оглед определяне пазарната цена на имота към датата на продажбата му - 160 308,00 лв. По този начин е формирана положителна разлика 38 077,20 лв. /160 308,00 лв. - 118 000,00 лв./ и тя е приета за облагаем доход, като полагаемата част съгласно СИО – 1/2 е в размер на 19 038,60 лв.

Към посочения за облагаем доход /19 038,60 лв./ правилно са прибавени /като са налице събрани и неоспорени доказателства по преписката/, доходи от трудови правоотношения – 67 886,69 лв.

Годишна Данъчна основа – 86 925,29 лв.

Дължим данък – 8 692,53 лв.

Удържан / внесен данък - 6 788,69 лв.

Остатък за внасяне – 1903,81 лв.

Ведно със съответните лихви – 742,44 лв., изчислени за периода 01.05.2019 г. до датата на издаване на РА.

По разноските. Жалбоподателят дължи на ответника разноски, съобразно представен списък - в размер на 14 777,28 лв., от които 500 лв. – разноски за съдебна експертиза, 302,08 лв. – за късъционнo обжалване и 13975,20 лв. – за юрисконсултско възнаграждение за три инстанции, на основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. Р. с [ЕГН] срещу ревизионен акт №Р-22221521007099 -091-001/24.02.2023 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., частично №654/19.5.2023 г. директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика /ОДОП/ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Н. К. Р., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция по приходите еврвата равностойност на сумата от 14 777,28 лв. разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено, пред Върховния административен съд.